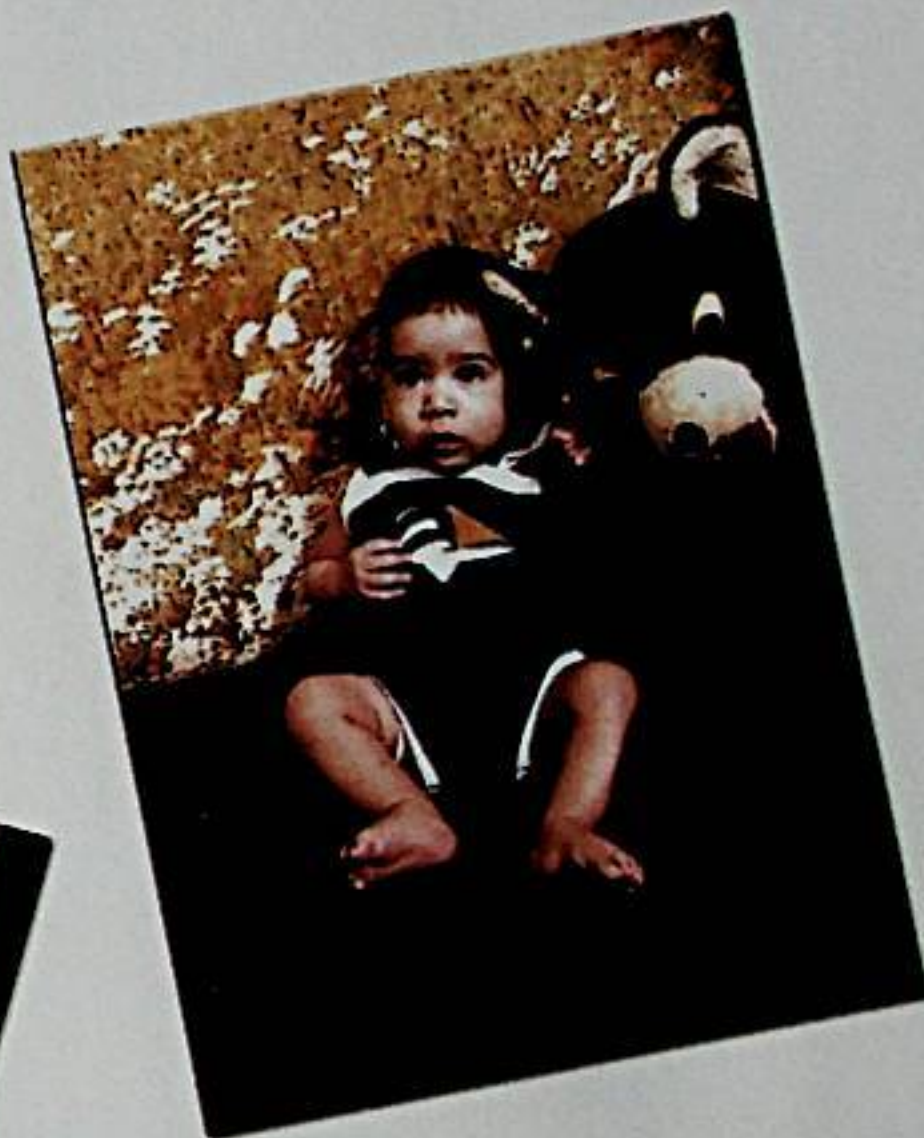


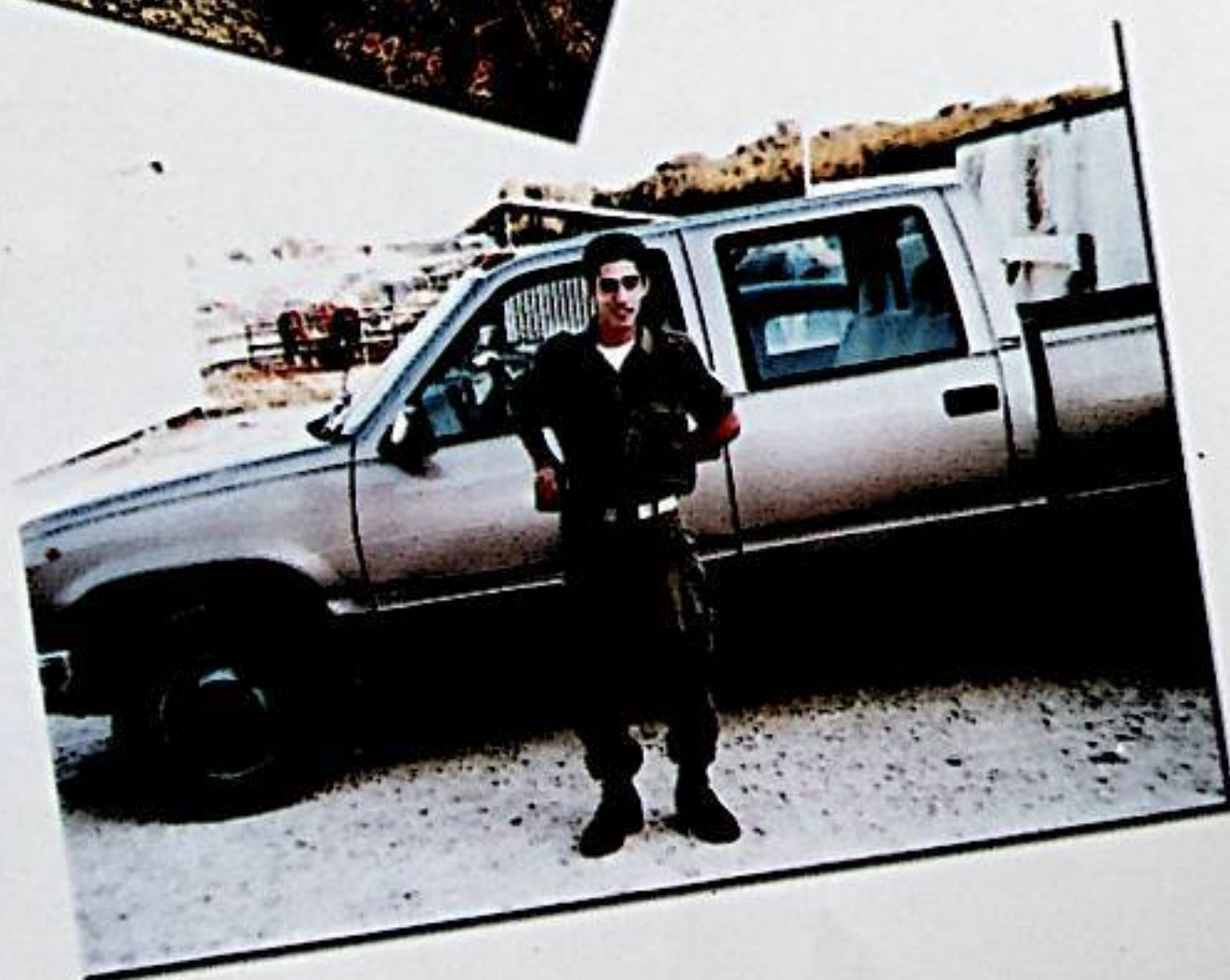
רועי





02-05-1981





תעודת זהות

שם ומשפחה - רועי טהר

תאריך לידה - 2 במאי 1981

מקום לידה - מושב עזריקם

אב - אלי אם - מזל

מס' זהות - 43116656

מס' אישי - 7035007

רועי, נולד וגדל במושב עזריקם, ילד רביעי להורים מזל ואלי, אח לשי גיא וארז, ולשנים אח ליוסי ובר בת הזקונים. כילד, רועי הרבה לבלות את זמנו בקרבת בעלי חיים, מאוחר יותר התעניין בסוסים, ואף רכש סוס "חץ" אשר טיפל בו ביד רמה, והתגאה בו בכל עת שהזדמן לו.

כנער, רועי מצא עניין באופנועים, תחביב שנדבק בו מאחיו הבוגרים, אך בניגוד לאחיו, רועי התעניין בטיפול באופנוע מעבר לרכיבה בלבד, כל אופנוע שרכש, רועי הכיר כמו את כף ידו תמיד טיפל וניקה והשקיע שעות רבות. כאשר הגיע העת להתגייס לצה"ל רועי נטש במעט את האופנועים, מכיוון שהיה לו זמן מועט בשבתות, ניצל כל הזדמנות לרכב ולטייל אם זה עם הסוסים או אופנועים...

כך היה גם בשבת 20 לאוקטובר, כאשר רועי היה בחופשה בבית ניצל את ההזדמנות וארגן טיול, הפעם עם אופנועים...

השעה: 09:37 יום שבת, שמש מלטפת את העצים בקרניה העדינות, ארז, מתקשר לרועי לשאול איך הטיול, טיול האופנועים, שרועי יצא אליו.

בצד השני של הקו ענה קול לא מוכר, אך ארז בכל זאת שואל:

"נו מה קורה איפה אתם?"

הקול הלא מוכר עונה:

"עם מי אני מדבר, בבקשה?"

מהרגע הזה ידע ארז שמשו חשוד ותחושת הבטן הייתה שמשו נורא קרה, הקול היה טרגי משהו.

ארז עונה בחזרה, מסרב ללכת עם תחושת הבטן:

"חלס להסתלבט, תן לי לדבר עם רועי".

אותו קול לא מוכר שנעשה חסר סבלנות עונה:

"אני בכלל לא צוחק, אני רוצה לדעת מי אתה בשביל רועי?"

ארז: "אני אחיו של רועי, אתה יכול להסביר לי מה קורה?"

הקול הלא מוכר, שנעשה עגמומי:

"תשמע קרתה תאונה לרועי, רועי בדרך לביה"ח, סעו לשם"...

מאותו הרגע מסע נגד הזמן החל...

ארז: "נעשיתי לבן, הפה התייבש לי, תחושת הבטן שהייתה לי התחזרה כנכונה, בעומק ליבי ידעתי שרועי נהרג, אך שוב מסרב להאמין".

"א.....ב.....א...."(צעקה לעבר הבית), אבא מיד יוצא, "מה קרה, ארז?"

ארז: "קרתה תאונה לרועי, הוא בדרך לביה"ח, צריך לנסוע לשם מהר".

האבא: "ידעתי שזה מה שיקרה, הרגשתי את זה, תראו מה עשיתם לנו".

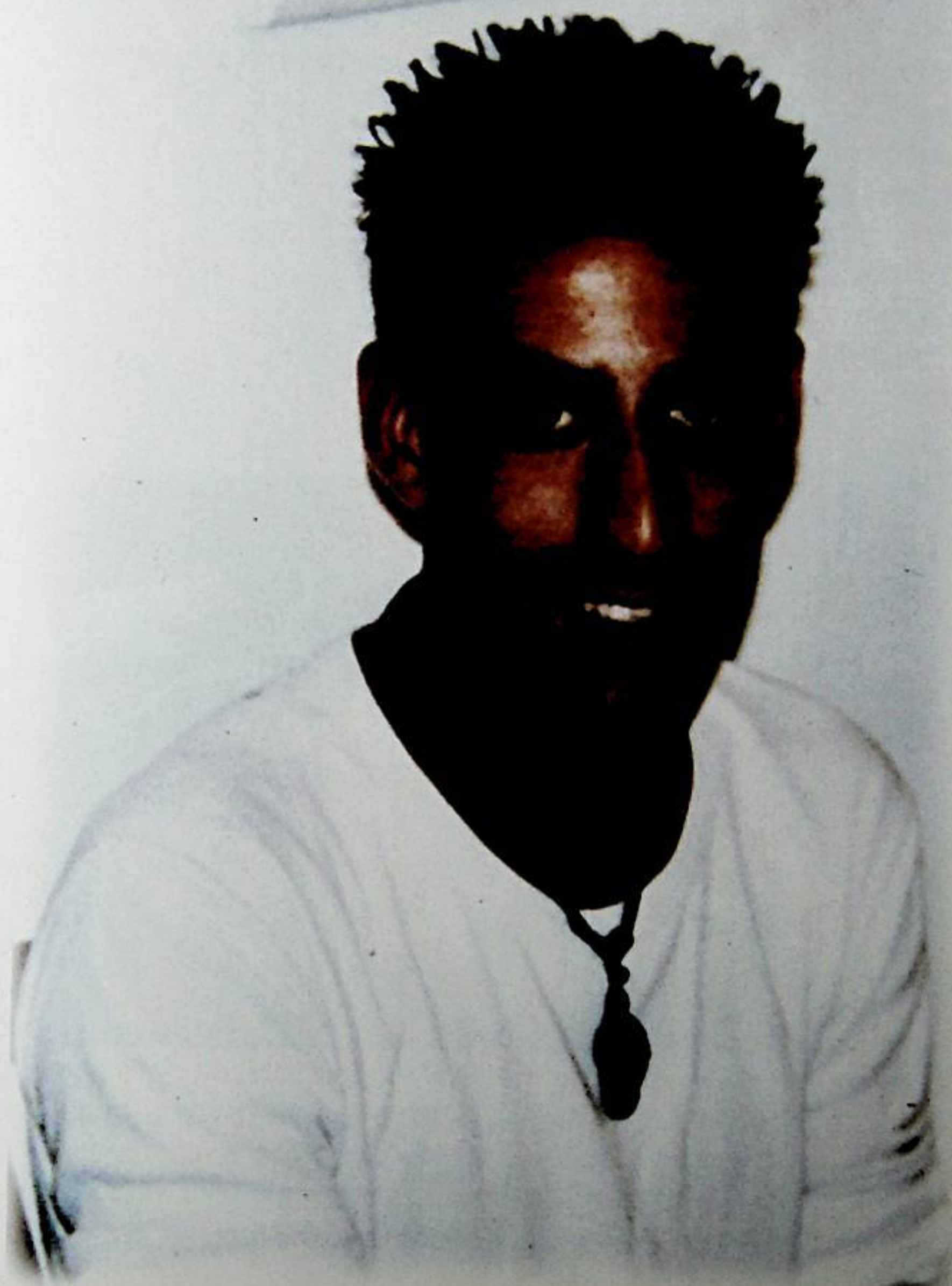
האמא יצאה בבהלה החוצה וצועקת, "מה קרה, מה קרה לרועי, אני רוצה לדעת מה קרה?"

גיא הגיע מחדרו בריצה, הניע את הג'יפ, ארז האבא ואשרת ברכב אחר, שועטים לעבר ביה"ח. בדרך עוד מנסים לדלות עוד מידע מהמשטרה, מביה"ח, ממד"א, אך כלום, אף אחד לא יודע, או לא משיב לשאלות.

באחד הרמזורים האבא אלי עובר לרכבו של גיא ושני אלו נוסעים כמו סערה, מנסים להגיע לביה"ח קפלן שנראה, רק מתרחק והזמן נראה נצחי. לבסוף כשהגענו במיון לא היה כל מידע אודות רועי, המידע היחיד שנתנו לנו היה, שאולי פינו אותו לברזילי ולא לקפלן, לאט, לאט הגיעו הדוידים חברים וסבתות, כולם בסערת רגשות מחכים שמישהו יגיע ויעדכן אותנו במצב, איפה רועי ומה באמת קרה לו. לאחר כשעה כשכולם כבר נמצאים בביה"ח קפלן, במיון מגיע אחראי כדי לבקש מהמשפחה שתלך אחריו ע"מ לזהות בחור שהגיע לביה"ח כבר לא בין החיים, בתחילה הלך שלום, אחיו של האב לזהותו, שלום חזר לכוון המיון, בו חיכו כולם פניו קפואות ומסבירות הכול אך מלמל: "אבל הוא שלם, אבל הוא שלם, לא קרה לו כלום..."

מאותו הרגע כל עולמם חרב עליהם, המשפחה השתנתה ההורים מזל ואלי איבדו את שמחת החיים שהייתה להם, האחים לפעמים לא מבינים לפעמים לא מקבלים מדחיקים אין מזור אין הסבר, איך ממשיכים בחיים לאחר אסון שכזה? איך מתקיימים ללא רועי?





העם

ביום

בחר

מאותו היום לאחר השבעה החלה המשפחה להנציח את זכרו של רועי.

הוציאו מהדורה מיוחדת של ספר ותרמו אותו

האחים בנו גלעד ופינה לזכרו של רועי במקום נפילתו

וכאן אנו מביאים לידי ביטוי את תחושותיהם של כל אלו שמכירים את רועי, המשפחה,

חברים מהצבא, תמונות של רועי צוחק מצחיק, כועס, עייף, תמונות שמעבירות אותנו

מהילדות לבגרות, בגרות פיזית ונפשית שניתן היה להרגיש בחודשים האחרונים,

יותר אחריות, רצון לעזור לדעת ולעשות.

קטעים שכתבו המשפחה חברים ומכרים, על רועי שאהבו כיבדו והעריכו, שכעת לאחר

לכתו רוצים להביע כמה היה בעל השפעה על חייהם וכמה הוא חסר ברגעים לא מעטים

בחייהם.

"אין משבחים אדם בפניו"



רוסי

אני מרשה לעצמי לדבר בשם כל האלים. מפני שאין ספק שהם יסכימו איתי בכל מילה.

רוסי אמרנו היי! אני לא אדבר אלייך בזמן עברי. כי בשבילנו אתה תמיד תהיה קיים.

רוסי אתה אלה גברי. גבר אמיתי. ביום ממישי ביקש ממני את האופנוע. אמרתי אן. אמר אתה מבקש ממני אתה יודע שאני לא אוהב אתך וכשאתה מבקש ממני זה מהווה בעיה. כי איך אני יכול. איך אני לא אתן לך לרכב על האופנוע. זה שמחזק ומטפל באופנוע.

אפני שיצאת לטיול אופנועים. אמרתי אן. רוסי. כמה דברים: תיקח איתך פלאפון. תתקשר פעם בשעה. מתי אתה גוזר. עס מ' אתה הולך ולאן. מלבד את כל ציוד המזון.

"אין בעיה. מה אתה דואג" אתה אומר.

רוסי אני בטוח שאם היית יכול להגיד לנו משהו לפני שהלכת היית אומר: יא פגול זה קרה לי מאופנועים"

רוסי. עכשיו אנחנו כחולך בדיוק. מתחילים גייס גדישים איתך. אבל באמצע. אני מבקש ממך שתעצור לנו לעצור לאמא ואבא בגייס הגדישים.

אוהבים תמיד
כל האלים

רועי אדם מיוחד שהיה קצת מכל דבר, צחוק, חברים, חיים, על כך ניתן לקרוא בכמה

מכתבים שכתבו לו חבריו על תכונותיו המיוחדות של רועי בכל דבר שנגע לו.

רועי

עבדתי כבר שנה מאז האכתי את פגאוס. גסר את כל הצבוקים והשטויות שהייתי
עושה. מסאול שלם הייתי באותה האקדה לפני שבאתי לעבוד אמפקדה וכל המסאול
פשוט לא הפסקת להצביק את כולנו. ולשם את כל המפקדים.

לא נשכח שהקפצתי את כל העזרה ב- 161 בדובי. שירי עז איזה שפן סאסים
באמצע האלה "שגשגת" שהיה "שזה מינימום 3 מבאים...
רועי. גרע את שאמנו לא שוכחים אותך. אלהים אותך מאד ולא מפסיקים להגשגש...

שמור עליו מאמלה.

מן גורב האקדה 2-א



רוסי

עצ הדגש הנה אתה. אתה את וגם גבר
אני זוכר שישנו באתה המיטה וכלום צחקו עונו כי הם גשבו שאנו....
היה אנו גבר משמח רק אק ווי.
אני זוכר את הגמולות כולנו במגדלי האופרה.
היינו מסבנים אחד לפני את הגב. היו צחוקים גבא עז הזמן אני זוכר שגם
הוצאתי אותך עם המיטה. ישן. הוצבה כשירד שלג.
היינו עושים באגן אשר הטבה והוא היה צחק עונו סירים.
אין בן אדם שלא אהב אתנו תמיד היינו מוקד הבאגן.
אהב ומתגעגע הכי בעולם רק אייך אני.

אבי איימאק



כל חבריו, כל מי שהכיר את רועי זוכר אותו עם חיוך תמידי בכל מצב, חיוך,
והחיוך הזה מיד העלה חיוך על פניהם של מי שפגש, תמיד נתן הרגשה שהכול
בסדר, הכול טוב, רק בעזרת חיוך, החיוך שאומר הכול.

ארוסי

כמעט שנה עברה. ואין יום שאנחנו לא גושבים עליך ועל הימים הטובים שהיו לנו.
והדברים שעשינו יחד. מהטירונות ועד ארגון שפגשנו אתנו כל הצלחות
הבדידות שסיפרנו לנו. ואני רוצה להגיד לך. שכולנו מתגעגעים אליך ולא
נשכח אותך ולא טוב איבד את החיוך המיוחד שלך. שאף פעם לא נמחק מפניך
המבדוקים. זה כה מוזר עד כמה קל לאבד חבר שכל כך היה קשה ארכוש.

רוסי שמור על החיוך שלך שם אמעלה אנצא.

גבול שכולנו אהבים אותך.

ממני ילד פרידמן אביר אש

חברים, חברים מהצבא שמכירים את רועי, רק מתקופת השירות הצבאי מספיק
להם לומר שהם לא ישכחו את רועי לעד ורועי חרוט בזיכרונם חבר כמו רועי
לא רוכשים כל יום...

יש אלו המעידים כי רועי היה שם דבר, שמו היה מוזכר בכל מיני מצבים, גם אלו שלא
היו איתו בכל התקופה מספרים...

רוסי

אתה לא שומע אתי ואתה לא קורא את מה שאני כותב אבל גשוק אי שידיעו
מי אתה!

אמנם לא זכיתי להיות במחלקה שלך במסלול אבל הכרתי אותך בכל מיני מקומות
בפאזגה. בעצם מי לא הכיר את רוסי שביטיוולנץ ירד אמרבי שטייט שבפינע עישון
צחק כל הזמן ולא האך אישון בזמן. שאם רציגס איצו "קומבינה" לרוסי פניו
והעצרה הייתה מתקבלת בשמחה.

מי לא זוכר את השבתות שסגרת שמידי ביום ראשון אנו סיפרת שאמנם לשאר
אך נהנית לשבת על עגיד בקבוע עם אידיני בוימאש גמיד עבדו וצחק ויום אחד.
בשבת זה היה כשגפסנו קו צפון בסאסא אנו הודיעו שנקטפת
את התמונה האחרונה שלי איך לא אשכח על נגמ"ש באימון של המסייעת בביס"א.
עשית טובה. אפילו אמישהו שלא כל כך אהבת וכשנהגת בנגמ"ש אנו כמובן
הצחקת.

יהי זכרו ברוך

נצב כהן



ארוסי ז"ל

כבר שנה אתה לא איתנו אבל שנה אחיד מושבים עוץ וזכא טקס וסגס כשאננו
מדברים אחיד מציורים את שמך שנהפך לאק באני נפרד מאיתנו - מהגדוד.
זהו עכשיו אננו משגורים וכל אחד האק אדרכו ואינו הגדים ואפילו
כשא נהיה ביחד אתה אחיד גהיה גרוט בציכרוננו וזאינו.
כשנספר גווית עז הצבא אתה גהיה האק הגדול מהגוויות המשמח שלי
ומהמקרה הכי מצער שקרה אי ואלאנו.

אחיד אלהב זכור ולא שוכח

קובי יצקאל

מסייעת 932 אג' 1999



ארוסי טהר

רוסי שהגיש אלינו אפואזה באמצע הטירונות והיה אי אבד במאקה שאקא הכ
בקאילא והיה מצויק. גמיד היה ענשה שטויות וברור שהיה מאד אהוב. ואחרת
שלא הגיש איננו אמסיעה גמיד באיזו שהיא דרך. היה קשור אפואזה ואהבנו
אותו כגאק מהפאזה. כי הוא היה גאק מאיננו.

מתגעגעים - אלג' 9

מסיעה גרניט
איאור אוי



הזמן עובר חולף כהרף עין כמעט שנה אך אותך זוכרים עדיין...

אגד הדברים העצובים בעולם זה לשמוע על אדם צעיר שאיבד את חייו.

בין הכואבים ביותר - כשזה גבר.

רוסי

הכרתי אותך במהלך המסלול למדתי להכיר אותך. הגעתי באמצע הטיול ויש

התחברת על כולם.

מותך הפתאומי צעצע את כולנו ואיתי בפרט.

מתגעגע ולא שוכח

שמר לביא



רוסי

שמונה גורמים גורמים ועובדים ומבין כבר משתחררים, ואהה שישב ברגע זה
בשמים מסתכל עליו בכיוון עיניים.
אין יום ששוכר בלי שארד מבין יסרה את שמך.
אין יום ששוכר ולא נכרים בצוקה. אלמנו נורא אזהבים ואליך מאד מתגעגעים
ולך אני מבטיח, שאם שמך לא אשכח, רוסי טהר זהו אדם שהשאיף צוקה בלב
זהו אדם שאני מאד אהב שאזהבים לך בטרם הזמן ועליו המבנה
גושבים כל הזמן.

מבין האהב

גיא אברהם

... לא נשכח אותך לעד רוסי, לא אותך ולא את החוויות שעברנו ביחד הצחוקים השטויות.
אתה איתנו נצור בליבנו לעד - אח יקר

חברים מהצבא



יש חברים שפשוט שאבו מרועי כוח להמשיך, חברים שרצו ללמוד מרועי, איך,
איך הוא תמיד "מבסוט", תמיד טוב לו על הלב איזה כיף להיות בסביבתו...

לזכר רועי טהר

שמנה אודשים מאז עזבת אמונו בלי אהודים, בלי אהרנים, בלי אהבה.
איבדנו באלו יום בן אדם מיוחד במינו.
בן אדם שאלוהים לא נוכח אהגדר על מונו.
בן אדם שפשוט אי אפשר לאבד.
בן אדם שאסור לאבד. מכוון. שאבן אדם כמוך הייתה השפעה מאד רחבה על
אנשים אחרים. גרמת לנו לאופטימיות, גרמת לנו לאכזר עם מיוך על הפנים.
אמרת המצב שלא אפשר צאתי. גשור מכל היית לנו גברי. גברי יקר.
אמנו מחשיכים האלה את המסלול שאהה היית כה נמש אהמשיך. אבל הגורל
קטע אך אמו באמצע.

שמך גמיר יהיה גרוט אצונו עמוק בלב ולא ימחק אעולם.

לזכור אותך כבן אדם המצטיין. ה"שירט" וה"שגור" בפאוגה.

יהי זכריך ברך

איתי פאר

אפשר לקרוא דברים שכתב חבר של לרועי, כמו אח. חבר שחסרונו של רועי גרם לו
לשינוי בחיים, רועי לוי חבר לעד של רועי טהר

דברים לזכרו של חבר:

אמי.

מאתה שבתי ב- 20.10.01 בשעה 11:00 כשהתפ"ק מג"ד הודיע לנו על האסון.
היינו שם השטח למחר.

מאתה יום הצהרונות הוא לא צהרונות. הגברים לא גברים. המצור
לא מצור (אנ' 9).

כל דבר שמאווה בצהרונות ובכוח מצביו אתה. ועוצר את הכוח.
שם דבר לא נשאר כמו פעם. שהיינו איננו. לא נשכח ארבע את הקטעים והצהרונות
שהוצנו יחד בטיווחות בפיתח העיסוק. בשבוע נגמ"שים באיחון מתקדם. כל המסלול.
אמיד גאון יחד אהבים אמסיעה.

רוסי. תמונת אמיד גאון אי מול העיניים בגדר. לא עובר יום בלי אהבים
בתמונה כמה דקות אהיזכר אהתגעגע.

אמי גשמוע עיניו מאמציה

אנצ'א אמי. אצחור אתה אמיד

רוסי אוי



גספר אי איך אמעלד. גספר אי איך אנה מרגיש
אני גמיד גושב עיך. הכול שונה אי באעדיך
האב כואב לא מאמין איך נקטפט עוד צעיר
אזולא אין גממים הוא קוטל רק את הטובים

שוב עולים הציכרונות של אולם ימים
גם עכשיו אני בוכה. כמו ילד גמים
אני נזכר מציא דמעה
על כל השנים שהיית כאן איני
היית בגימ

געזעסן אן גבר האב כואב לא מעכל
גברים אונק עוד אנהבים וליבם אנה גסר
איך שפגאוק ביום הכול נזמר
האב נדם הגדר קר
ובאבי אנצא לא אשכח אונק את יקר

את האור שלי יגזיר. את הציכרונות.
מסכל בגמונק בדמעות זולגות
מבקש רק שגזכור שאני אנהב
איך האכח בלי אמזור ומה צה קורה



אני רוצה אהאמין שטוב אק בחנומים
היכן שלא גהיה אמי. אנה גמיז גרמיש אימי
אנה יודע שאני זוכר אונק אעד אמי
האהבה שלי אליק. כמו אהבה של מאכים
מיזוק אני שוא. מיזוק מתאגרפים

רוצה אומר אק גודה. עז גקופה מאד יפה
שכימי אצידיק
מסרוק מורגש נורא. אין גמליק אקיוונק
כא מקוס שרק אסע. אגפס אמצוא אונק

כי לא יכאל אהיות אמי. שהאכר אבידק
באי אומר אנו מילה. באי אדעג אוק היה
כא העולם עוז מאכה. שגפמיס ומכה...



אג רוסי היכרנו ביום קיץ גמ בעצמו של טייל בשדה של קיבוץ גזור. ראינו ילד
 על אופנוע גקוס. שמנסה אסיר אג השרשרת ולנסוע הבינה.
 בהגלה גשבו אצחוק עליו אבקש ממנו כסף. אבל מהר מאד נוצרה בינינו כימיה
 והבנו. שהוא בן אדם שאפשר אעזר או ולהעזר בו. אז לאט לאט עם הזמן נהיינו
 גברים. הוא בא אבקר הרבה בקיבוץ (ועשה הרבה דעש עם האופנועים שלו)
 ואמנו באנו אבקר אולו במושב ובפיצריה שבה עבד.
 לאחר שהגברנו קצת יצאנו אבאל הרבה בפאב של הקיבוץ ובמטרוק. גמיר רוסי
 היה

ענשה קצת בעיות ומגיל ארבע עם כל מיני ערסים ואמנו היינו מצטרפים ומרגשים אג
 הרמות. ארוסי וארץ היו סוסים והם גמיר רכבו יחד אים או סגם בשדה. גמיר היו
 צחקים על כמה שהסוסה של רוסי לא מטופגת ימית אסוס של ארץ. אבל בסוף כל
 טייל רוסי היה זה שגור עם טאפונים של בנות שהוא הרכיב על הסוס.
 פעם אג רוסי אפילו השתמש בגיר של אסף והיה עם מישהי בלי שאסף ידע
 על כך - כמובן שהוא אטף אבל בסוף צחקנו מזה.
 לאחר שהגמייס הוא היה מורעל על המסייעת. ומיכאון שהוא הגמייס מוקדם הוא
 קרא אנו "צעירים" אבל הוא טגן... כל יציאה הבינה בסופי שבוע היינו נוסעים על
 האופנועים בשטח ורוסי גמיר הסתבך בצרות.
 פעם אג נסענו אים והאלטנו אעבור דרך רוסי. אבל הוא האליט אשקוס עם
 הטרקטור. ניסיונו להוציא אולו וכמעט שקענו בעצמנו. בסוף גיא גילץ אולו.
 רוסי גמיר אולנו על הרבה מקומות גדישים באזור. ובזכותו הכרנו הרבה גברים
 שאמנו מכירים עד היום.
 רוסי גמיר גיץ וגמיר צחק. גמ כשהיינו גקוסים במצבים הכי מסוכנים ומאליצים.
 הוא גמיר עזר וגמיר צחק על כמה שאמנו אלוצים.

שמנו להיות אק מהגייס של רוסי. בטוב וברע בשמחה ובכאב.

לכור אתך גמיר

ארץ והגבר מהקיבוץ

ארוסי

זיג אחר אי אהאל שמוציאם ספר

ומה כותבים אן גבר?

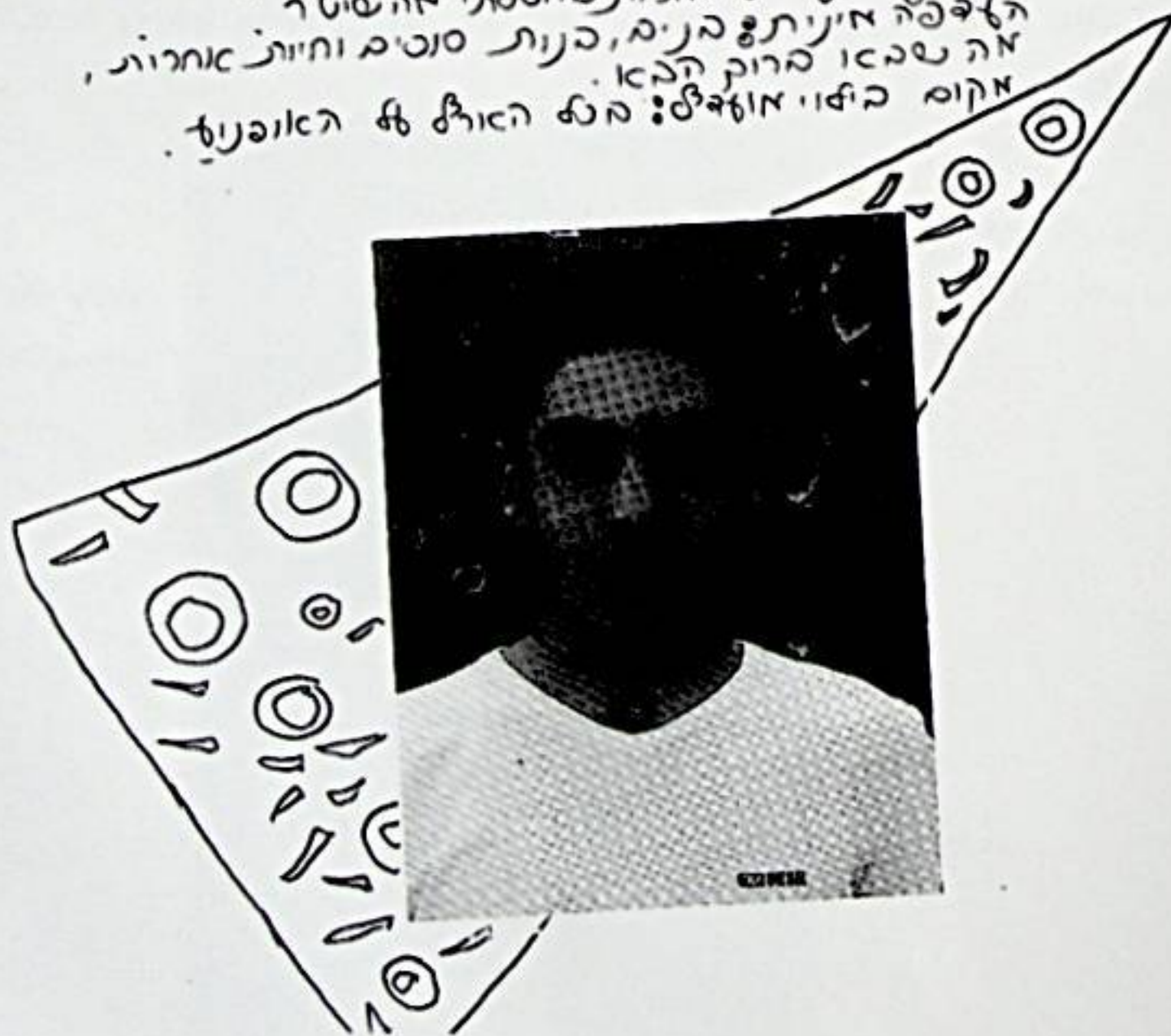
כבר עברה כמעט שנה מאז הייתה אן אזכרה וזה מוזר להיות באזכרה שאן.
כי כאן אן צריך לעשות רק ימי הולדת ומסיבות, כי אהה רוסי. שאן נא ארגע
אל פער לא הבנתי איך אהה מספיק הכול מבית ספר לאופנוע ולשופא ואג"כ אים
ובערב אפיצה ואחרי כן אהה יוצא אבאל ומחיד עס גיוק והצבוק הגדול.
"סוסו". איפה שאהה נמצא. מחיד גמייך, כי כשאהה צווק גרע אן שאהה
כובש עולמות.

ירון (מהפיצה)

דברים שרוסי כתב בספר מחזור סוף י"ב:

רוזי טהר

מחנה גבורה ניסתי עגבור על
לוארי.
באולם הבאה אן כבר יכין את הפיזה!
מאורע מטורי: הזכות שחטפתי מה שוטר
העפה מיניתם הניח, כנות סוכים וחיות אחרות,
מה שבהו הרוק הבא.
מקום ביטוי מועד: הנה האולם על האופנים.



אפריל 2002

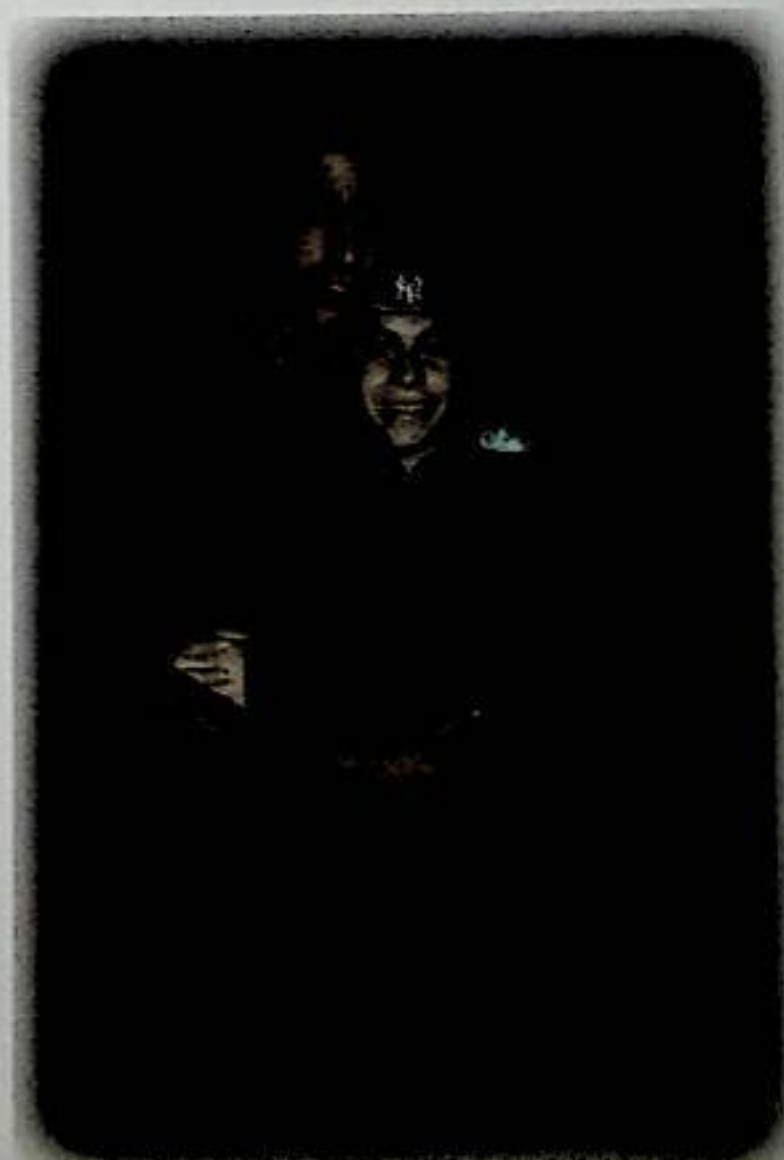
אני זוכרת באותו סוף שבוע נוראי. ערב לפני שישי בערב. יושבתי עם שני גברים
מהכיתה ועיינו בספר מחזור. כשסגרו אותה אחרי שישי אנו מלא גידול כי אף
אחד מהשכבה לא נהרג. אצערני. יום אמרת העיר אותי הטאפון עם בשורת איוב..

אני לא מאמינה באמונת טפלות. גם לא בגורלי. פשוט בזיוף של נסיבות מצערות.
הדבר הראשון כשהתבשרתי שרוסי נהרג. זה שבא שלא הספקתי להכיר אותו
טוב יותר. וכבר לא תהיה הצדמנות...

כשנספידים את הנפלים אחרים כמה שכולם היו צעירים ויפים - והכול נכון !

כשאני שומעת את השיר "צעיר אנצ'ה" צובט לי בלב כוון שאני יודעת שיש אנשים שישארו
"צעירים אנצ'ה". שלא יגדלו. שלא יסיימו צבא. שלא יטיילו בגו'ל. שלא יקיימו משפחה....
אצערני. רוססי. אתה ביניהם. נזכור אותך צעיר אנצ'ה. עם אותו הגיוק. אותו הקול
הצייצני. השאם שנאמר בהתלהבות והכול גמיש מכל האב !

דעת פוליטי



ארוסי. זה שהיה אמידי יהיה אהבתי

כבר כמעט שנה עברה מאז אותה השבת הנוראית שבה קיבלתי את ההודעה
על זה שאיבדתי חבר יקר. ומאז הימים שהיו הימים עם שיגרה של איבד
אהיות וללכת עם רועי נעלמו גם הם.

רק עכשיו שכמעט שנה עברה. אני מנסה להתאיל ולהבין מה קרה פה באמת.
הביקורים בבית העלמין נראים לי מוזרים. שאני מדברת אל רועי בדרך הקבר והרי
רועי וביט העלמין לא מסתדר. שהרי רועי היה מלא שמחה גייס וככה פגאס הוא
לא גר יותר.

בהתאמה עוד הצלחתי לאסוף עזיו ונראות אותו בלוחות שלי. אבל היום זה קצת
קשה לי. רק תמונה והסוד שלי נשאר נשאר לי ממנו.

אני בטוחה שהוא שומע אותי בכל יום שאני מדברת אליו והוא יודע עד כמה
אני אהבת אותו ומתגעגע. מתגעגע ליוך היפה שלו שגרס לי גמידי לייך
ועתה היגשה שאף פעם אני לא אבד.

לכם משפחה טהר

מקווה שהיו גזקים ומשיכו אהקים משפחה. עם נכדים ויהיה לכם רק טוב והכי
הכי טוב שיש

אהבת ומתגעגע - כל הזמן

מעין יפרג

קרייג גר

חבר מושב עזריקם, קלוד כהן, עובד בפרדסים שבמושב, מספר:

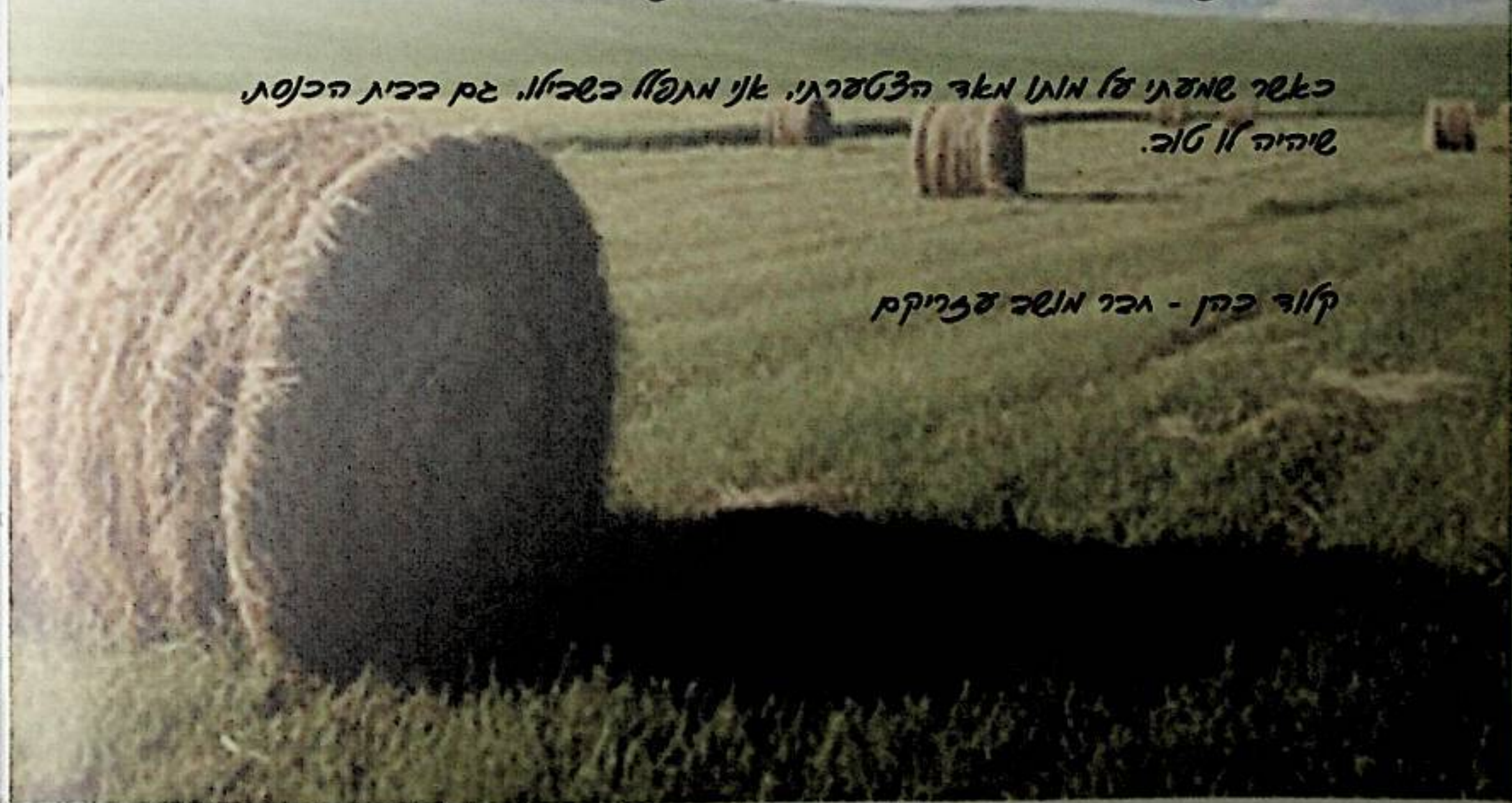
כמו כל יום הייתי עם הטרקטור האקראי שלי בפרדסים. פגאם קרנה גקאה
בטרקטור. לא ידעתי מה אעשה. אם אני אלק בדגל הבינה אולי יגלבו או יעשו
איזה נזק לטרקטור. ולא היה לי עם מה לתקן את הקאה. ממש הפלאתי זה
שמישהו יעבור ביער.

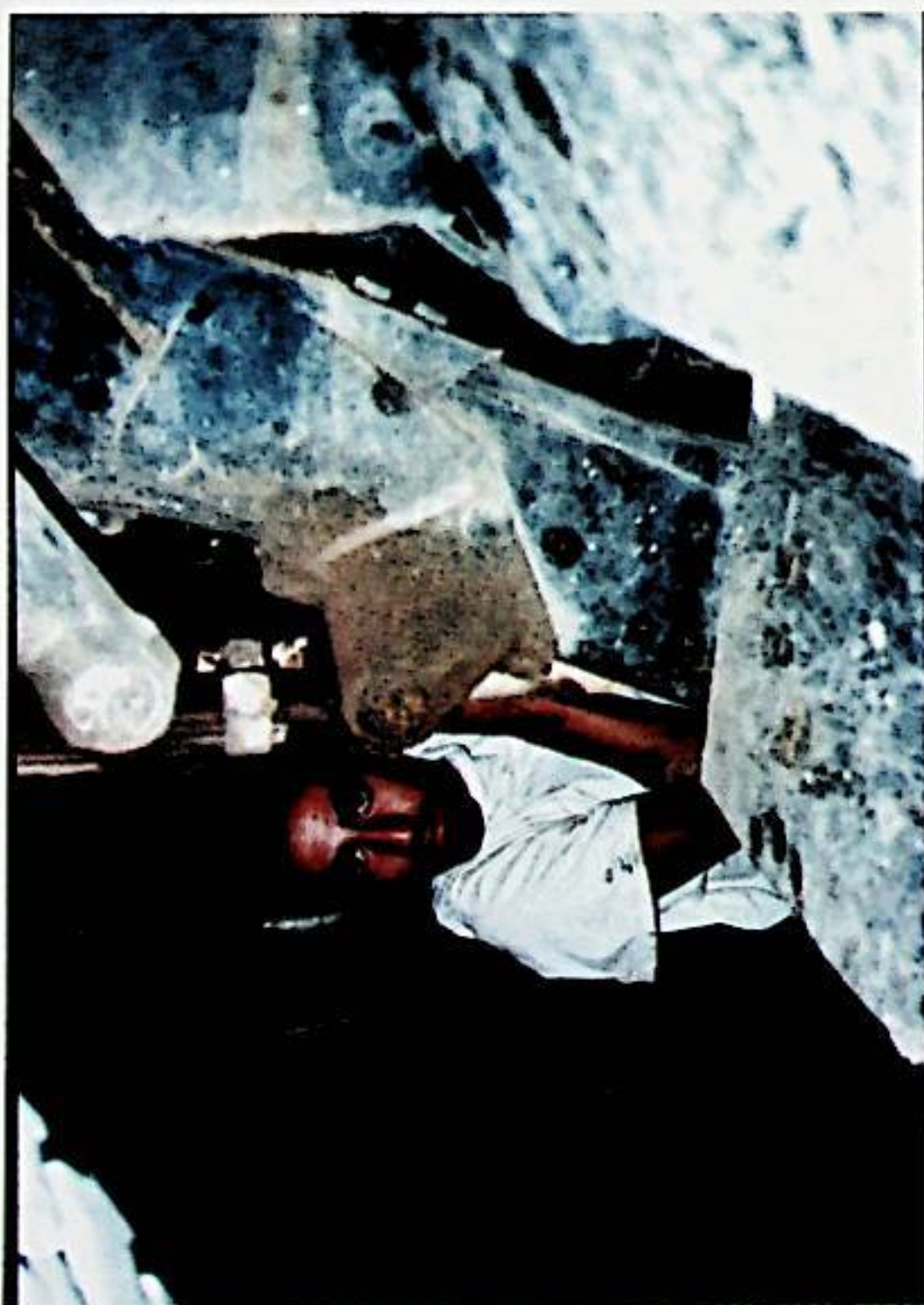
פגאם אני שומע רעש של אופנוע. זה היה רועי. מביט משום מקום. מייד עוזר
שואל אותי. "מה קרה קלוד. אתה צריך עזרה?"
עניתי לו "באת לי מה? בבקשה ממך תיסע לאחי. אליהו. גקרא או שיביע עם
ארגז כלי".
לא רק שרועי לא כעבד צמח ונסע מייד לאליהו אחי. הוא גם גבר איתי. ותיקן לי את
הגקאה בטרקטור.

אני לא אשכח את הדבר הזה לעולם. וזה היה עוד לפני שרועי התגייס לצבא.
תמיד אכבד את טוב האב של הילד האמור הזה.

כאשר שמעתי על מותו מאד הצטערתי. אני מתפלל בשבילי. גם בבית הכנסת.
שיהיה לו טוב.

קלוד כהן - חבר מושב עזריקם





עכשיו שאננו בארץ מעריכים כל רגע שהיינו אציד
עכשיו שאנו כואבים מרגישים את הסיוע
עכשיו שאנו נאמרו יאמר מילים, מפשים את האלוהים

רוסי, הורגת משפחה שלא מוצאת מרגוע
רוסי, נאמרה שיהי שמינו יודע

עכשיו, עכשיו אנו כאן, רוצים להאמין שטוב לך אי שם
עכשיו, עכשיו בלי כל סיבה, מיליון אנו דמעה
דמעה כה מלאה, דמעה של האמנה
עכשיו אין מנחה, רוצים את קיומך
לא רק בתמונה

מפה מוסרים לך, את יקר מכל
אהבה גדולה, גדולה

מכל המשפחה



רוסי

רק ביום רביעי הראינו במגונה של הילה. צחקת אי על השמלה.
ואז ביום שבת קרה האסון הנורא. הייתי בטובה שצאת רק שמועה.
אבל אז ראיתי שזה רציני. ורוסי שלנו כבר לא בחיים.

רוסי, עברו כבר אחד עשר חודשים מאותו יום נורא ואין אף מושג כמה אתה
חסר אי וכמה אני מתגעגע אלייך. אמרתי המידי ולצוקה.
הזיכרון מציפים בכל פעם שאני גושבת עיך מביה"ס מטילאים מהמגונה
ומהאירוסים המשפחתיים.
אני נזכרת ומשבת או הכוא היה איתי, או רק היית כאן.

אהבה

אדווה



רושיון

בכא פֿעם שמדברים עוין באשון עבר. אני לא מצויה אהבין...
אבל אני לא בוכה. כי האב מסרב אהאמין שאנה כבר לא איגל.
כא כך הרבה עברלן ביגד. האברים הכי טובים.
אני זוכרת גמיר איך ביום שבת בבוקר הייג בא. אבשלן ג'ינס ומלצה משוכר
ויזאלן ארכב עם הסוסים. כמו בסרטים. שם במאגרי. באמלן מקום בדיוק עומד
היום המצבה אכרד.

ואני לא בוכה. כי האב שלי מסרב אהאמין...
איך ששוכר הצמן וגדלן. אני גרתי את השיער הארוך ואנה עס ג'י בקוצים
ומכנסים מתרבים. הבן דוד התגן שלי. גמיר התגאיתי.

בעוד שולשה גודשים אני מתמלל. צהקת כשסיפרתי אן את זה. אבל איזו גמלנה
זא גהיה בלי שדוד אליהו ישמלל ע' רגבת הדיקודים. כמו גמיר. יקפיץ את כולם
עם ארץ גיא שי ויוסי. עס דודה מלז אבר. שהייג יפה כא כך בגמלנה של הילה.
ואנה כא כך רציתי שאנה גראה אמלי עס השמלה האנה. מעניין איך הייג משיב.
שהיה שם באגד הרגעים הגשמים בגי.
הגיל הכי יפה בזה ג'. האבר הכי טוב.

ואני. אני לא בוכה כי האב שלי מסרב אהאמין...

רוסי

רוסי כמה קשה אכיל עיך באשון עבר
היית אגנו כא כך מעט. זה לא הלגן. זה לא בדרך הטבע. שאני אכיל עיך.
ולא אתה עיך.

אני רואה בדמיוני. עם הגיון המוטה מעט הצידה. במין זווית שובבה
ומבושט כאמת גמדי עדין ואדיב. שאלו ומתעניין בשלום כולם.

אני זוכר את אהבתך אדעאי גייס ואת טיפולך המסור בהם מתקופת האפרוחים
והגרנגזאים הצבעוניים. הכאבים. הסוסים.

זוכר את צניעותך והסתפקותך במעט. כמה ידעך את מעצמך. וזה הגבטא.
כך אמדנו אדעך גם בצבא.

כא כך קטן. כא כך צעיר. כא כך עדין ולבריו. וכל כך הרבה מניח בצנעה
ובענוה.

אני מתגעגע אליך ונזכר אתך באיבי.

צודה מלכה האהבת וכואבת



רוסי

הייתי בגאליץ כשהתקשרתי הבינה ואמא אמרה שרוסי נהרג בגאליץ אופנוס.
התגובה הראשונה הייתה שזה לא יכול להיות, לא יכולתי להאמין.
אין זה שנתקתם כל כך צעיר מהמשפחה ומכל האנשים שאוהבים אותך. אין זה
שהעולם כל כך לא הוגן. אין זה שהגייס כל כך לא הוגנים. לא הבנתי...

רוסי - רק אומרים את השם שלו וזה מזכיר לי את הגיוק המאוד שלו אני גושבת
עליך ומאמת עליך ובכל פעם זה הגיוק שאני זוכרת!
ובאותה תקופה שהייתי בגאליץ סיכאלי שאהיה לא הספקת לעשות את כל זה ואז
איזה אולי שיר שמאד דיבר אליי ולכן אי אראה שרוסי עדיין איננו.

אוהבת ומתגעגע

נעמה

לרוסי

אתה צולל בכחול הזך
עטוף בתוך יופי מושלם
ומרחוק מביט שם על כולם
מתחת למים בקצה העולם
צוחק ונופל אל הים
ומסביבך יש אור קסום וחם
ורק בשמים יש צבע מושלם
מאיר את השקט בכחול אדמדם
ואין שם כאב והזמן שם לא קיים
אתה שם אוהב רחוק אך קרוב כל כך
אתה עף בכחול הזך עף לתוך חופש מושלם
ומרחוק שומר שם על כולם
מעל השמים בקצה העולם
דואה כמו ציפור ונדהם
ומסביבך יש אור עצום וחם
אתה שם אוהב רחוק אך קרוב כל כך

היה זה יום שבת שקט ורגיל. כשפתע צעקת רמח הפירו את הדממה.
 יוסי ואדווה פרצו לביטול בצעקה: "רוסי עשה גאונה!"
 מה קרה אז? מה המצב? איפה הוא? שום דבר לא היה ברור. אך ברור היה
 שקרה או דבר נורא.
 מייד פתחו בנסיעה מטורפת לביה"ח וכל הדרך מתפזרים ומתפזרים. שאולי לא הגרוש
 מכל קרה. אולי בכל זאת רק נפצע!

הגענו למקום. ההורים האמיס על סף עיפון. מחכים ברעד שאילו ניתן לשיטה אולי
 בכל זאת יש טעות וזה לא הוא.
 הדיקור גופו ונמשכו כמו נצח. כשהתאלו אהבין את גודל האסון.
 איך יכול להיות שהוא כבר איננו. הרי לפני כשעה היה בינינו הכול עניין של שבריר
 שנייה. כך הסבירו לנו על גורלו הנורא.

רוסי. דמותך מול עינינו גמידי. עם עיניים יפות ושיער קוצים קול עדין ומיוך ביישני

לכור אתך אעד

משפחה שהי צהבה ועמוס



כא שבת מאז אמה שבת לא עובדת מבלי שהתמונה הזו. שאמה נכנס לקרוון
בדיוק כשהתעוררו ארץ ואני. אמה כבר היכיה שנתעורר רק כדי שגולא אבוא
אקרא את הציווד. ציווד הרכיבה.

בדיוק הכלני נס קפה של הבוקר. דפקת בדלת פתחתי. נכנסת וסגרתי את הדלת
על יוסי. בטעות לא ידעתי שהערת אותו כל כך מוקדם והוא איתך. אמה צחקת.
צפיונו בסרט "מסלול מסוכן". ניסיונו לשכנע אותך שמישאר אצפוט בו איתנו כי באמת
רצינו ארואת אותו. אבל לא. היית אהוט אהגיש אמריקן שמיכא אק. אקרא את הציווד
ויצאת יצאת ולא שבת רוסי. כמה אמה מסר. געגוע אינסופי. זיכרונות. רגעים.
התמונה רצות בדאש לא הרף.

יש מצבים בהם אני רואה את כל האחים יחד אך אמה מסר. אי אפשר ארואת את
הרצף הזה. שי גיא ארץ רוסי יוסי. וזה צובט בלב.

אהבת כל כך אמית. אעשה. אמרוס. אהרגיש קיים וניצח כל רגע ידעתי איך אנצו
כל רגע - הביוק - זה הסמל שלך זה מה שהסגיר שטוב אק.
היו גוכניות אטיא ואפילו אקנות בית באיזה שוב. שוב של בערות לאתר שמתגורר
קדם. כי העברת מאד בצבא אין ספק אך הבערות נקטעה לשארית ומישאר
צעיר אנצו וכל שנותר כעת הוא אהגשגש אצכור אותך אעד !!!

אשר



רוסי הנכד היקר שלי !

התגעגעתי אליך. בכל יום שישי היית בא אלי לבקר אומרי
"אהלן סבא. איפה הקציצות?"
"סבא איך אני כבר עוקף אותך בגובה. ואת נהיית יותר נמוכה"
אני מבקש ומנשק אתך ומסבירה או שאני מצדקת והוא גלגל.

גבא עוין נכד יקר שלי

אני מתגעגע. אתה מאד מסר לי

אהבת אחיך
סבא ברכה



גורש אלף. אנהו עור לא מעכאים. שהאכ.
כל יום ששוכר גושבים עוין ראים אנה מדברים אנה.
רוסי. אנהו מתקשרים אפלאפון שלך אכל רק המשיבון עונה ואנה אנה
"שום העצם אפלאפון של רוסי. גשאים הודעה"
הודעה פשוטה וקצרה. כמו שאנה אנה.

אכל אנה מאנהו יש משאנה קטנה:
אכל רוצה שמתבקו גזק גזק רק עור פסם אנה
אנה רוצה שמתנה לה נשיקה במצב רק עור פסם אנה
יש רוצה לאכול אנה אנהו שיש רק עור פסם אנה
גיא רוצה אנהו אנהו כג'פ רק עור פסם אנה
יוסי רוצה לשמח אנהו בים רק עור פסם אנה
בר רוצה שמתנה אנהו על הכתפיים רק עור פסם אנה
ואנה רוצה אנהו על האפנוס רק עור פסם אנה

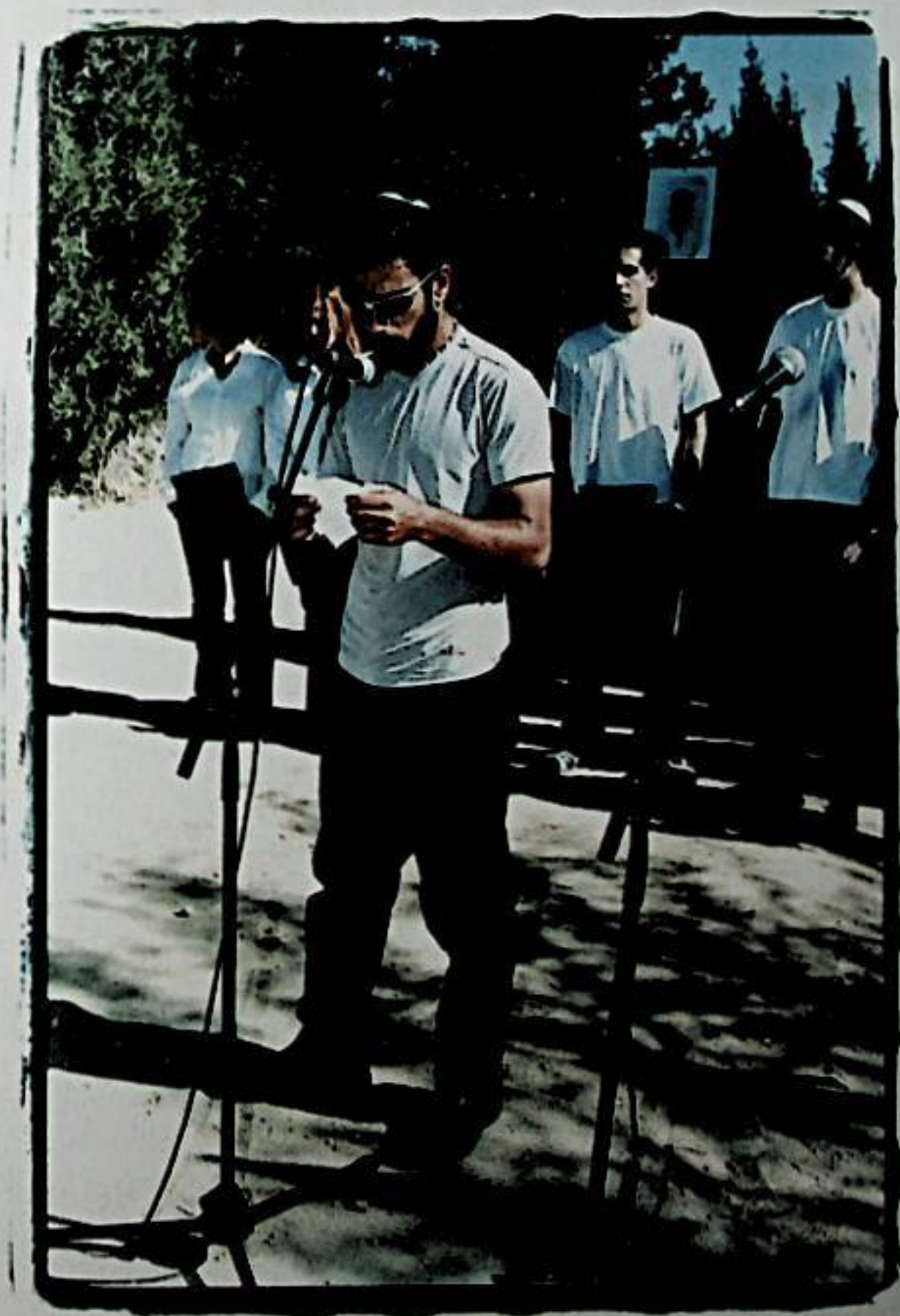
רק עור פסם אנה - אנהו גושב שנה ינה מידי.

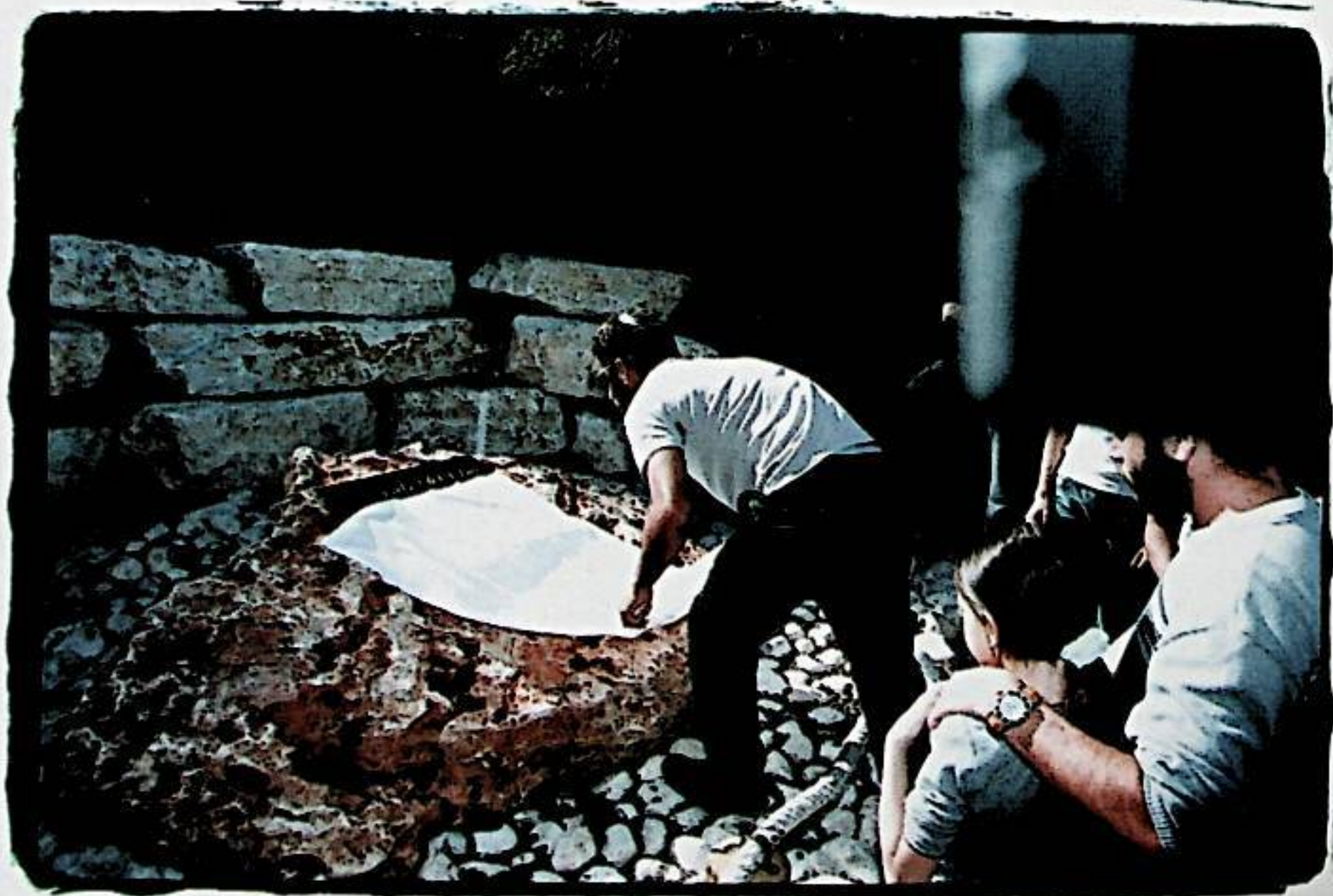




במקום נפילתו של רועי הקימה המשפחה לו - ער אנחנו
המקום שקט אהפוא ומשרה שווה. לא ניתן אהפוא על הדעת שדווקא
במקום זה קרה אסון כזה.

זהו מקום שרועי היה מגיש אליו הרבה. מפני שהיה כה שקט. הצוק
משל המאגרי. הפרדסים מסביב.
רועי אהב טבע





יום רוצץ יום, גודש באעדייך ונצמה כאילו היה אמת.
 והנה גפתי הדא ומעמוד זקוף ויפה. הקסדה בידך ומיוך מתנצל.
 "סליחה שבאגמ" - "הנה אני כאן!"
 אבא עוז יום עובר ואהה כל כך גסר, רוסי, או יכולנו לספר לך רק כמה.

העונה הגמלפה. האילוח כבר קרים, האם מישהו דואג לך שם במרוומים?
 אמא, אבא והאגים שבזרים ומגשעים, רוצים לביק רק עוז פעם, לדבר,
 להקשיב. להגיד לך כמה טוב היה בך, נעם ושלוה.

איך היומ לא יום, והערב לא ערב באעדייך. איך בערבי שבת, הכיסא ריק
 והעצב גפס את מקום הגיוך.

להגיד עוז פעם אמת, שאנחנו אהבים

באהבה המשפחה



ארוסי

בן אהוב!

כא המילים לא מספיקת כדי לתאר כמה אתה גסר אנו.
כמה כא יום, המשא נהיה כבד יותר והעצב ממלא כא פינה בלב.
רוסי, נתנו לך שם של רוסה. של מנהיג ועכשיו אנחנו צאן מבולבל ואובד באספיק.
בן שלי, אם המילים האלה יכולות להגיע אליך, רצונו להגיד לך כמה טוב היית
אכילנו כמה טוב גרוץ ואוהב.
כמה המיוך שלך מילא לי את הלב, איך אתה גשוב אכילנו ויקר, בשקט שלך בצניעות
בדאגה אמפמה, וכמה אני גאה בך, רוסי.
אני שמה שזכיתי לבן שכמוך וכל כך עצוב, כי אתה כבר לא כאן וכמה אנחנו
מתגעגעים אליך, כמה אמא רוצה לראותך.
בר מקווה שתבוא לשחק.
האמין, עצובים
רוסי, אותך אני אוהב

באהבה אבא



כמעט שנה עברה ואני עזיתי לכיתה ד'-3.
 עוד 10 ימים יהיה לי יום הולדת ואני אהיה בג' 9.
 אני אגזג יום הולדת עם הברית בבית, מסיבת פיצ'מאן כמו בשנה שעברה.
 עם המשפחה אני אגזג ביום אחר.
 יוסי הג'ייס אצבא, הוא בשייטת, בסוכות הוא לא יהיה, אבל הוא היה בבית
 בראש השנה וגם ביום כיפור.
 רוסי, אני מתגעגע אליך ואהה מאד מסר אי, אבל אי שאתה לא יהיה ביום
 ההולדת.

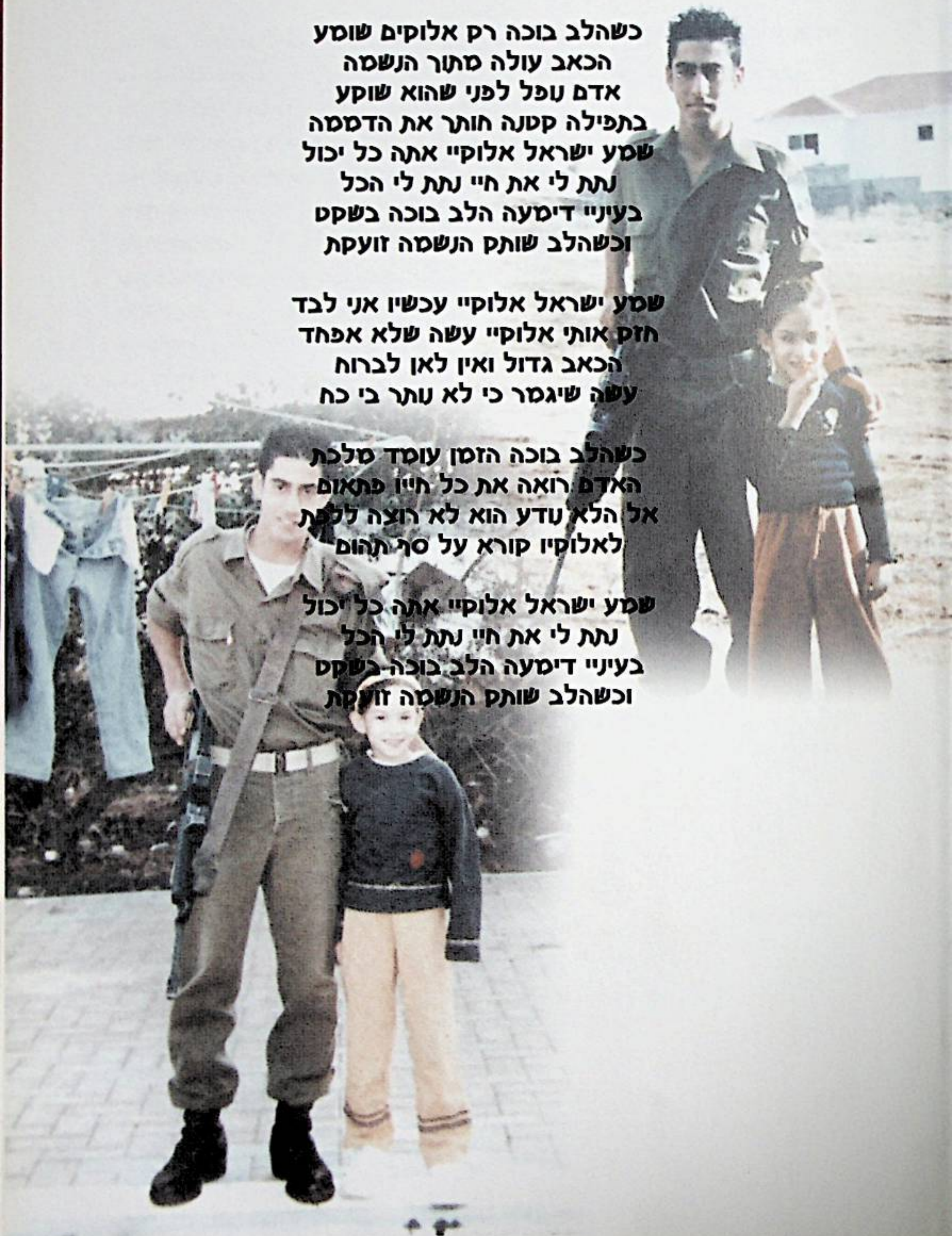


כשהלב בוכה רק אלוקים שומע
הכאב עולה סתור הנשמה
אדם נפל לפני שהוא שוקע
בתפילה קטנה חותר את הדממה
שמע ישראל אלוקי אתה כל יכול
נתת לי את חיי נתת לי הכל
בעיניי דימעה הלב בוכה בשקט
וכשהלב שותק הנשמה זועקת

שמע ישראל אלוקי עכשיו אני לבד
חזק אותי אלוקי עשה שלא אפחד
הכאב גדול ואין לאן לברוח
עשה שיגמר כי לא נותר בי כח

כשהלב בוכה הזמן עומד סלכת
האדם רואה את כל חייו פתאום
אל הלא נדע הוא לא רוצה ללכת
לאלוקיו קורא על סף תהום

שמע ישראל אלוקי אתה כל יכול
נתת לי את חיי נתת לי הכל
בעיניי דימעה הלב בוכה בשקט
וכשהלב שותק הנשמה זועקת



אא שׂא. השׂורׂה האלה באא עמוק מבפנים. הן נמצאא שם האון זמן
מאכא אהימרה עו דף הנייר האבן הזה. כמו הדמעות הצוללות מעיני עכשיו.
כן, אלו הן דמעות של געגועים. געגועים עמוקים לאא יקר - איך!
וכבר הרבה מאד זמן שאני מנסה לרגע אתן אמשהו מסודר. אך זה לא צלח לי
עד עכשיו. כשאני מסתכל בתמונה שלנו. זוכר? התמונה שהיילן ירדן קטנים.
בזן טובה ואהה מבק איתי. ועכשיו כשאני כותב גת אור הני בביר שלנו.
אני נוגע במיטתך וגם אתך. עוצם עיניים ולזכר.
לזכר. בזמנים היפים וברגעים החיוניים שעברנו יחד.
כן, כשאני מתגעגע זה מה שאני עושה. מרגיש אתך במגע. נשמת מוצר אך
זו הדרך היחידה שלי אהיה איך.
אא יקר שלי - כשאני גש געגועים אני עוצם את העיניים ומוצר אמורה בזמן וכל
רצף הרגעים והזמנים שהייתי לציוד עוברים בראשי. כהבזק אור.
מהציאא ביגד. ששורי הנחיתה רכיבה עו סוסים. אופנועים והימים דרך המריבות
שלו המכות הבנות הצהוקים ועד לזכרונות הקטנים שבך.
הבוקר של היד השמאלית שלך. כשהיית אורף לי יד אא נקודת הגן מתגלש
התמונה בצד שמאל.
כן רועי. ישן בגלוי תמונה שלא יעצבו איתי אעולם. גורן מעלות גיוך עו פני ודמעה
של התרגשות געגועים ומגש כאב עמוק. עמוק עד כדי התלקות מולט
מהכא.

אז אא יקר שלי. כשאני מתגעגע ורוצה לראות איתי עשה כמוני ועצום את שתי
עיניך ותיזכר כי אא פשוט מסתכל עו הכוכב שלנו ומהיה בטח שגם אני מסתכל
עליו עכשיו

לנצח איתי אצבאך אתך תמיד"

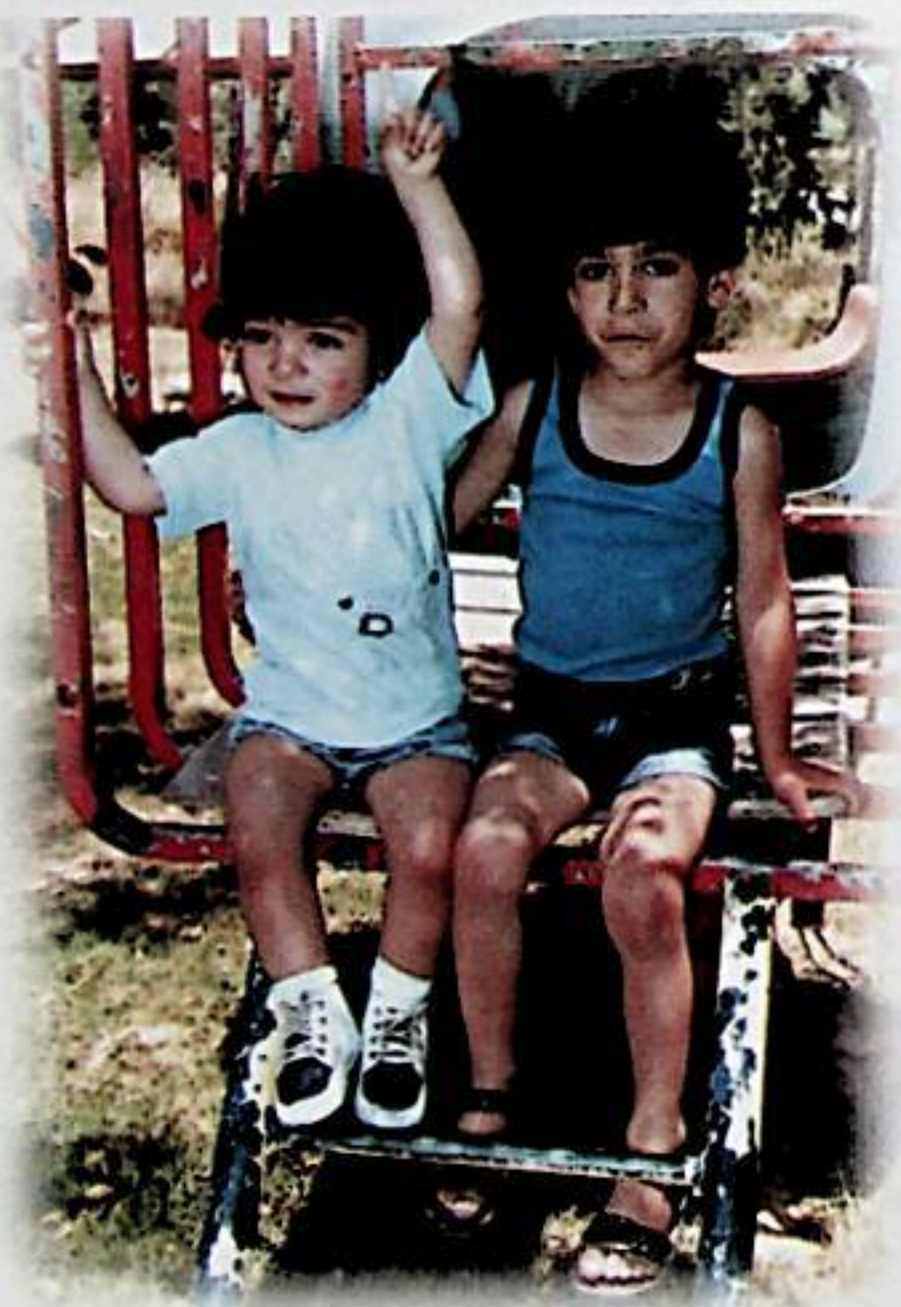
איך יוסי

זה הקיץ האחרון שלי איתכם
עם הגשם הראשון אני אעלם
דמעותיי יזרמו במורד הרחובות
כמו עלה נושר של תקוות רחוקות.

אני איש של חורף בין אלפי אנשי ים
אך בחורף הזה כבר לא אהיה קיים
לאט לאט השכבות נמסות
אם רוצים לא רוצים תפילות אחרונות

אז תזכרו שהבטחתם לא לבכות
כי השמיים גדולים והדמעות קטנות
תעצמו את העיניים כל גשם ראשון
ותחשבו עליי.

אני רוצה לטפס על ההרים כי הם שם
לבקר במדינות מעבר לים
לדעת אם יש צורות חיים אחרות
ואם המתים ממשיכים לחיות



זה הקיץ האחרון שלי איתכם
עם הגשם הראשון אני אעלם
לאט לאט השכבות נמסות
אם רוצים לא רוצים תפילות אחרונות

רוסיקו אחי. אנה מסר לי אנה מסר לנו.
שנה שאמנו באפדיק... מתגעגעים ודואלים נורא
אפסמים אני מושב. גם אני הייתי שנה במו"ל התגעגעתי אלי נורא כל
המשפחה דאגת לי.
כשהגעתי הבינה שמאנו התבקנו סיפרנו מוויח והכל גבר לשיגרה
כך אני מושב אפסמים אנה גשע עוצ מעט כולנו מתגעגעים ודואלים.
נישאת למבק מספר מוויח ומצור לשיגרה.
אפסמני יודע שלא כך הדבר שאנה לא גשע אילנו ואמנו למשיך אהבה גשע
אחבאב
אני מושב נשאת.
רוסיקו אחי עזיך כל כך הרבה דברים אני פשוט רוצה להגיד
אך מוויח מושב אנה רוסיקו האלי שלי. אנה מעין כוכב קטן שמאני
אני מושב מוויח איך כל כך שאתי מתלבט בו ומשהו בגוכי אומר
אני מושב ואני בטח שנה אנה אחי כל הזמן אחי כי אני לא
מוכן להיפרד ממך אפס.
אני רוצה אומר לך רוסיקו שאני לא שוכח אף פעם שאני הסכמתי לך זקנה
את האפסנוע שלי. ואני עדיין שואל את עצמי אם לא הייתי נותן לך את
האפסנוע איפה היינו היום!!
אבל יחד עם זאת כמו שאמרתי קודם משהו בגוכי (אולי זה אנה)
אומר לי "אני אהב את האפסנועים האלה ואני שמח שלא אכזבתי אותי
ומה לי איסוס אטלי עם האפסנוע"
אני מקווה רוסיקו שאנה לא כועס עלי
ושאנה אהב אחי כמו שאני יודע. כי אני יודע שאנה אהב אחי.
אמש אם היית אוקר את התיק שלי של הצלמים אלייך אל"ל וכולם היו אומרים
אך מה זה התיק הזה של ה"כנפיים" היית אומר להם "זה כבוד גברה
זה של אחי מהצלמים".

רוסיקו אחי מבטיח לך אחי
שעולם לא אשכח אותך. אפס...

אור הנר נמהל באור הירח
על הכר שערך שפור
בחלון צמרת עץ פורח
והשקט חזר רואים לפי החיור

סערה הייתה הנה חלפה לה
ופניך שוב רוגעות כפני הים
עם האור נסיף ללכת הלאה
עוד הדרך רבה המסע עדיין לא תם

לא קלה היא לא קלה דרכנו
ועיניך לפעמים כה נוגות
עוד שדות פורחים יש לפנינו
עוד הרים גבוהים וצונני פסגות

רסיסים של אור בדמעותיך
וחיור שוב מגשש דרכו אליי
כל הטוב עודנו לפניך
שומי ראש על כתפי תני לי ידך בידי

עוד מעט ייתם הנר לגווע
עוד מעט יובס השקט המבורך
המזלת היום תתחיל לבקוע
לא תלכי לבדך אני אהיה שם איתך



רוסי אה יקר

קשה אי מאד אכאב עאיק. אני עדיין לא מבין מה קרה אי. אני גאזר לשאלא אה
עצמי במשך כל האה עשר גודשים שעברתי מה אה של רוסי נהרג.
אהה בדיוק ההיפך מממה. זה כל כך לא מתאים אי. אבא אחי הכול אני יודע
שעם המצב הזה אני צריך להתמודד כל גיי.

רוסי. כשאני נזכר בדקות האחרונות שהפרידו בינינו אני מרגיש אהך ממש גיי.
ראית אחי מנסה ארגאם אה הסוס ובאח אאיי בריצה ואחרי אי "זאז. זאז. זאז. זאז.
אראה איך רחמים סוס". רחמא אה הסוס בהתלהבות גייכתי ואחרי עצמי
שאהה כל כך מרגיש אקראח הנסיעה. אקראח טיול האופנועים.
כל כך שמחתי בשבאך כי גס אני הייתי כזה. כאלו. כל האחים. רק עולים עז
האופנוע והאדירליין בגוף מתגל אצרום.
רוסי. אני רוצה שגדע. שאני סומך עאיק אהה נהג מעולה ומחיד גהיה.

רוסי. יש אנו המון. המון גוויות יחד אבא. כשאני עוצם עיניים ומתרכז כל כולי בד.
מנסה להיזכר בדקות האחרונות שהפרידו בינינו. אני יכול אהרגיש אהך אידי.
אני כואב אה השורות האה עאיק. אאיק גלוק מדמעות. גדע שאני מחכה איך
ומבקש מחך. גבוא אאיי בגאוס גספר אי מה קורה איתך. גביד אי איפה אהה.
גרגיש אחי קצת בגקופה הקשה. שאני עובר באעדייק.

אני מבטיח איך. אננו גמחיד לשאר באחא הדכב - הגמישייה של אאיי טהרישי גיא
ארג רוסי יוסי - עז סוף גייו.

רוסי. אני מבקש מחך. מתגל. לשא כחמה לאחא ולאבא. שישארו גזקים
בשבאנו ובשבאך ואננו האחים נזק אחד אה השני. כי אהה הכול שאלו
במהך ציוות אנו אה הגיים - אנצא אצכור אהך.

גיא

אני הולך לבכות לך
תהיה חזק למעלה
געגועי כמו דלתות שנפתחות בלילה

לנצח אחי אזכור אותך תמיד
ונפגש בסוף אתה יודע
ויש לי חברים אבל גם הם כבים
אל מול אורר המשגע

כשעצובים הולכים לים
לכן הים מלוח
וזה עצוב שלהחזיר ציוד אפשר
לא געגוע

וכמו הגלים אנחנו מתנפצים
אל המזח אל החיים...



אני הולך לבכות לך תהיה חזק למעלה

מכתב לאמי הקטן

רוסי

אני כותב לך ממוק גקווה ואמנה שאך שהוא איפה שהוא הדברים שלי יגיעו אליך
אני רוצה להגיד לך במטרה שתמיד תהיה אהבה ואהבה וזה האך ככה:
שי גיא ארץ רוסי יוסי שי גיא ארץ רוסי יוסי...

עכשיו כבר אמרתי אלוסט כמעט שנה עברה באשריך והאוסר גודל יחד עם
הזמן. שום דבר לא כמו שהיה ובכל יום ששזר אהבנו אומרים את דרך
החיים הגדשה שנכפה עלינו.
כמו שאהה יודע אכל אהב אצלנו במשפחה יש את גופש הבירה אכל בדרכו
וכך גם דרך ההתמודדות עם הסיוע. כל אהב מאהנו מתמודד בדרכו.
האכל מאהנו בתקופת פריהה שלך אהב את מה שעשית בצבא. הוילך היה מרוח
אך על הפנים. צרחה והפכה לגבר.
איתך אף פעם לא משמעת. תמיד היה על מה לדבר מה אעשה. היה כך מין
קסם שהדבוק את כולם.
גוף מהקסם היה הוילך המיוחד שלך. גוף כזה שהיה אהה ולא היפשה לקוח
מישהו אהה.

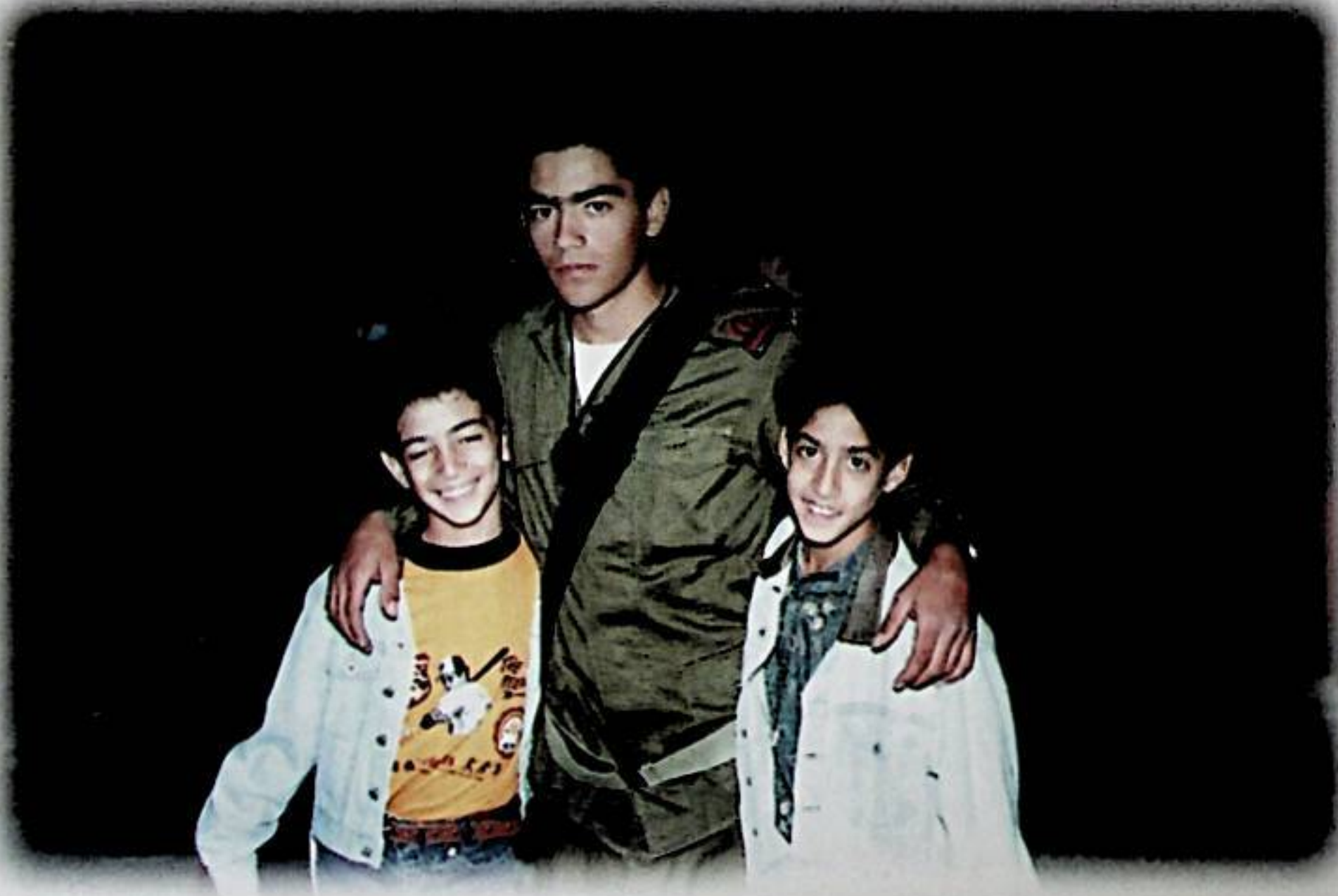
רוסיקו המתוד האולאי וכל זה היה גוף עם סוף טוב אבל זו המציאות שלנו
ואהה החיים שלנו שמשיכים כשהמיד בכל מקום ורגע אהה אהנו.
אהה יודע שרוב הפעמים שמזכירים אתך אהנו צמקים כי כזה היית שמה
ומשמה אני בטוח שאלוהים סידר לך מקום טוב אידו. מקום של המאכים המיוחדים.
מה שבטוח רוסי. אתך לא נשכח והמטרה שלנו תמיד אהבה ונצח
שי גיא ארץ רוסי יוסי שי גיא ארץ רוסי יוסי...

ערב מעונן מביטה באופק
רציתי שתבוא לכאן
משהו לא טוב קורה לדופק
מאבד תחושה של זמן

הגשם מטפטף מרטיב את הרחוב
שוטף את התקוות שלנו
רציתי לפנק אותך לחוש קרוב
בוא אליי לבית שאהבנו

לנשק אותך אתה יקר לי
בליבי תפילה קטנה
כשבחוץ מזאר אצלי החושך
משתלט בכך פינה

הגשם מטפטף מרטיב את הרחוב
שוטף את התקוות שלנו
רציתי לפנק אותך לחוש קרוב
בוא אליי לבית שאהבנו



Seems like yesterday we used to rock the show
I lacked the track, you locked the flow
So far from hangin' on the block for dough
Notorious they got to know that
Life ain't always what it seem to be
Works can't express what you mean to me
Even though you're gone we still a team
Thru your family i'll fulfill your dreams
In the future can't wait to see if you'll
Open up the gates for me
Reminisce sometime the night they took my friend
Try to black it out, but it plays again
When it's real feelings hark to conceal
Can't imagine all the pain I feel
Give anything to hear half your breath
I know you still livin' your life after death

Every step I take
Every move I make
Every single day
Everytime I pray
I'll be missing you

Thinking of the day
When you went away
What a life to take
What a bond to break
I'll be missing you

It's kinda hard wit you not around
Know you in Heaven smilin' down
Watching us while we pray for you
Everyday we pray for you
Till the day we meet again
In my heart is where I keep you friend
Memories give me the strength I need to proceed
Strength I need to believe
My thoughts, Big I just can't define
Wish I could turn back the hands of time
Us and the six shop for new clothes and kicks
You and me takin' flics
Makin' hits, stages they receive you on
Still can't believe you're gone
Give anything to hear half your breath
I know you still livin' your life after death